

ÎNCHEIERE

22 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Crețu, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Paraschiv împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 08 septembrie 2016, Andrei Paraschiv a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 14 iulie 2016 s-a adresat Consiliului municipal Chișinău cu cerere privind eliberarea certificatului despre participanții la privatizarea apartamentului, solicitând și scutirea de la plata taxei de stat pentru eliberarea actului în cauză, prin scrisoarea Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău nr.07-06/573 din 03 august 2016 a fost informat despre faptul că, potrivit deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 1/3 din 17 martie 2015 urmează să achite plata în mărime de 10 unități convenționale.

Relevă că, la 05 august 2015 a adresat Consiliului municipal Chișinău cerere repetată, iar prin răspunsul Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale nr. 07-06/573 din 19 august 2016 i s-a comunicat că examinarea petiției nu ține de competența sa. Astfel, la 23 august 2016 s-a adresat Consiliului municipal Chișinău cu cerere privind examinarea petiției și soluționarea problemei existente, iar prin răspunsul Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale din 05 septembrie 2016 i s-a comunicat că petiția nu ține de competența sa.

Astfel, consideră refuzul Consiliului municipal Chișinău privind examinarea petiției ca fiind neîntemeiat și emis contrar prevederilor legale.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea Consiliului municipal Chișinău să examineze petițiile din 14 iulie 2016, 05 august 2016 și 23 august 2016 privind scutirea de la plata taxei pentru eliberarea certificatului despre participanții la privatizarea apartamentului și încasarea de la pârât în beneficiul său a sumei de 5000

de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 octombrie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a obligat Consiliul municipal Chișinău să examineze petițiile lui Andrei Paraschiv din 14 iulie 2016, 05 august 2016 și 23 august 2016 privind scutirea de la plata taxei pentru eliberarea certificatului despre participanții la privatizarea apartamentului nr. 27 din str. A. Russo, 18/1, mun. Chișinău, în rest, pretențiile fiind respinse (f.d. 20, 27-29).

În susținerea poziției sale, prima instanță a reținut că, Consiliul mun. Chișinău prin acțiunile sale neîntemeiat refuză examinarea petițiilor reclamantului din 14 iulie 2016, 05 august 2016 și 23 august 2016 privind scutirea de la plata taxei pentru eliberarea certificatului despre participanții la privatizarea apartamentului nr. 27 din str. A Russo, nr. 18/1, mun. Chișinău, deoarece reclamantul a îndeplinit cerințele prevăzute de legislația în vigoare.

Astfel, instanța inferioară a conchis necesitatea admiterii acțiunii în partea obligării Consiliului municipal Chișinău să examineze petițiile lui Andrei Paraschiv din 14 iulie 2016, 05 august 2016 și 23 august 2016.

Totodată, instanța inferioară a conchis netemeinicia capătului de cerere privind repararea prejudiciului moral, din motiv că reclamantul nu a prezentat probe întru susținerea argumentelor privind cauzarea acestuia prin acțiunile pârâtului, a suferințelor psihice și fizice.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău; s-a admis apelul declarat de Andrei Paraschiv, cu casarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 octombrie 2016 în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului și în această parte a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a încasat de la Consiliul municipal Chișinău în beneficiul lui Andrei Paraschiv suma de 1000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului cauzat (f.d. 52, 53-57).

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că instanța de fond eronat a respins acțiunea în partea reparării prejudiciului moral, or, Andrei Paraschiv a prezentat probe veridice, care demonstrează cauzarea prejudiciului prin acțiunile Consiliului municipal Chișinău. Astfel, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate, starea de stres și frustrare cauzate lui Andrei Paraschiv, de adresările repetate cu unele și aceleași cereri, instanța de apel a considerat că suma de 1000 de lei corespunde caracterului și gravității suferințelor psihice suportate de către Andrei Paraschiv.

Totodată, examinând cauza prin prisma argumentelor Consiliului municipal Chișinău cu privire la încălcarea termenului de prescripție la înaintarea acțiunii, instanța inferioară a conchis, că reclamantul Andrei Paraschiv a înaintat cererea prealabilă la data de 23 august 2016, primind răspunsul Consiliului municipal Chișinău nr.07-06/573 la 05 septembrie 2016, iar acțiunea fiind depusă la 08 septembrie 2016, ceea ce denotă că acțiunea a fost depusă în termen. Distinct, dacă se calculează din 14 iulie 2016, data depunerii primei cereri, atunci înaintarea acțiunii din 05 septembrie 2016 se încadrează în termen, iar cerința din apelul Consiliului municipal Chișinău privind tardivitatea acțiunii este neîntemeiată.

La 13 aprilie 2017 reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Crețu a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 octombrie 2016 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, solicitând

admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, cu pronunțarea unei noi decizii în sensul respingerii acțiunii (f.d. 66-67).

În motivarea recursului a invocat încălcarea normelor de drept material și procedural. La caz, susține că, instanța de apel nu a atras atenția asupra argumentelor cu privire la termenul de prescripție.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată, că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017 (f.d.52) pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, însă decizia recurată a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire nr.991 din 30 ianuarie 2017 (f.d. 58), iar cererea de recurs a fost depusă la 13 aprilie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe recurs (f.d. 66), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în termen.

La caz, nu pot fi acceptate, alegațiile reprezentantului recurentului precum că, instanța de apel nu a atras atenția asupra argumentelor cu privire la termenul de prescripție, or, din conținutul pct. 28 al deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017 (f.d. 56) reiese că, instanța de apel a examinat cauza, inclusiv, prin prisma argumentului reprezentantului Consiliului municipal Chișinău cu privire la tardivitatea acțiunii, ajungând, în acest sens, la concluzia netemeinicii argumentului reprezentantului Consiliului municipal Chișinău.

Prin urmare, instanța de apel notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În altă ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, sânt similare argumentelor invocate în cererea de apel și care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs. Această circumstanță evidențiază caracterul declarativ al recursului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, instanța de recurs reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) și prevederile art. 437 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Crețu, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Crețu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță